

The Greek Review of Social Research

Vol 4 (1970)

4-5

Juvenile offenders before the courts, υπό Max Grunhui, The young delinquent, υπό Sir Cyril Burt, Young offenders, υπό A.M. Carr-Saunders, Unraveling juvenile delinquency, υπό Sheldon and Eleanor Glueck, The young delinquent in his social setting, υπό Thom

Ειρήνη Κορρέ

doi: [10.12681/grsr.518](https://doi.org/10.12681/grsr.518)

Copyright © 1970, Ειρήνη Κορρέ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Korré E. (1970). Juvenile offenders before the courts, υπό Max Grunhui, The young delinquent, υπό Sir Cyril Burt, Young offenders, υπό A.M. Carr-Saunders, Unraveling juvenile delinquency, υπό Sheldon and Eleanor Glueck, The young delinquent in his social setting, υπό Thom. *The Greek Review of Social Research*, 4, 275–276. <https://doi.org/10.12681/grsr.518>

ήδη και εις τὴν ἐποχὴν τοῦ Βυζαντίου «τὴν ἀπρόσωπον τῶν τῆς κοινοβιακῆς ἐξισοπέδοσως τῶν πιστῶν», ἐνθ' αἱ νεοελληνικαὶ κινήσεις (...) ἤσαν κοινοπραξίαι στρατευομένης» (Δημ. Γρ. Τσάκωνα, «Κοινωνιολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ», Ἐπιθεωρήσεις Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, τεύχος 2-3, σσ. 81-2). Καὶ ὅταν ὁ συγγραφεὺς προτείνει νὰ ἀποκαταστήσωμεν εἰς τὴν χώραν μᾶς καὶ δὴ εἰς τὸν χρόνον τῆς οικονομίας τοῦ πνεύματος τοῦ κοινοτισμοῦ, διὰ τῆς Συμμετοχῆς» (σ. 205), ἐνθυμούμεθα πάλιν τὸν κ. Τσάκωνα, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἔτη τονίζει ὅτι «ὁ Νεοελληνικὸς κόσμος μόνον διὰ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν παράδοσιν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ὁμαλὴν τάξιν». (Δημ. Γρ. Τσάκωνα, Προβλήματα Ἑλληνικότητος, (κείμενα δημοσιευθέντα περιοδικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν), Ἀθήναι 1970, σ. 32).

Π. Α. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Διοίκηση, ὑπὸ Χριστοῦ Κ. Μιχάλου, ἔκδοσις Gutenberg, Ἀθήναι 1969.

Κατὰ περισσότερον ἀπὸ μία ἄλλη παρουσίασις βιβλίου δὴ ἤθελα νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ σημεῖωμά. Καὶ τοῦτο διότι πάλαι ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ συνθέσω μίαν κάπως ἐκτενῆ μελέτην περὶ γραφειοκρατίας, παρακινουμένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ ταιριασθῶν τῶν ὁποίων μὴ προσέφερον ὀριζόμενῳ ὑπέκκοι τῆς. Ἄνευρον λοιπὸν εἰς τὴν οικογενειακὴν βιβλιοθήκην τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Χρ. Μιχάλου Ἡ Διοίκησης, προτιθέμενος νὰ τὸ χρησιμοποιήσω ὡς βιβλιογραφικὸν βοήθημα. Μετὰ τὰς πρῶτας σελίδας ὅμως ἀνέλθθημεν ἐν μεγάλῃ ἡν χαρᾷ ἐν τῇ μελέτῃ «πειρᾷ γραφειοκρατίας» εἶγεν ἡδὴ γραφῆ, καὶ μάλιστα ὅπως τὴν ἀνερευνήσῃμεν ἐν: Μελέτῃ «κατὰ γραφειοκρατίας». Τοῦτο πιστεύω ὅτι δικαιολογεῖ τὸν ἐνθουσιασμόν μὴ τὸν ὀποιον παρουσιάσῃ τὴν Διοίκησην.

Ἡ καλύτερη παρουσίασις τοῦ βιβλίου θὰ ἦτο ἡ ἀντιγραφή του. Καὶ τοῦτο διότι εἶναι ὅσον συμπεπυκνωμένη ἡ ὁδία, ὅπως περαιτέρω συμπύκνωσις δὲν δύναται νὰ νοηθῇ. Ἄντ' αὐτοῦ, παραυλοῦσθ' ἰμόνον: «...Ἀμετρίτητος εἰς τὰ πρῶτα Διοικητικὰ μελέται. Πάσχυον ὅμως ὅλοι ἀπὸ τὸ ἴδιο ἐλλόττωμα τῆς κατατριβῆς εἰς τὰς θεωρίας. Φυσικὰ ἀπαράτητος ὁ ὀρισμὸς. Καὶ αἱ ἀναλύσεις. Καὶ αἱ τοποθετήσεις. Καὶ τὸν κκεκῶνα τὸν, ὅμως, καταποντίζεται, συχνὰ, ἡ ὁδία...»

Ἀκολουθεῖ μία γλαφυρὰ ἱστορικὴ ἀνάλυσις τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς σταμιατικῆς ἀεὶ-φῆς τῆς, τῆς γραφειοκρατίας, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ ἐντέθεν.

Ἀνακαλύπτομεν ἐν συνεχείᾳ, μαζὶ μὴ ἐν τῷ συγγραφέα, ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι πάντοτε ἐν:

«...Τὸ χερότερον εἶναι ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα κρίσις ἐβάρυνε, κυρίως, ἐπὶ τῆς ποιότητος. Ἐδῶ ἐγκτεται καὶ ἡ βασικὴ αἰτία τῆς κακοδομίας, εἰς τὴν ὁποίαν περιήχηθ' ἡ Διοίκησης...» Καὶ ἐξ ἄλλου,

ἡ ἀξίωσις τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ δικαία ἀμερόληπτος, ταχία καὶ θετικὴ ἱκανοποίησις τῶν ὑποθέσεων του, αἱ ὁποῖαι, εἴτε ἠθικοῦ, εἴτε οικονομικοῦ ἐνδιαφέροντος, εἶναι, πάντως, σημαντικαὶ διὰ τὴν ζωήν. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ἰαδιόητος ἐπιείκεια εἰς τὴν στελέχων τῆς Διοικήσεως καθίσταται αὐτομάτως σκληρότης ἐναντίον τοῦ λαοῦ... Ἐτεῖ ἐργεταί εἰς τὴν σκένιν ἐκείνη ἡ μείστις παρατηρητικότητος κρίσις τοῦ Σοπενγῶουερ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἔμφυτος ἱκανότης δύναται, σχεδόν, νὰ ἀντισταθμίσῃ τὴν ἑλλειψιν μορφώσεως. Ἀλλὰ καμία πνευματικὴ μόρφωσις δὲν δύναται νὰ ἀναληρῶσῃ τὴν ἑλλειψιν ἐμφυτῶν ἱκανότητων...»

Προχρὸρ κάπως ταχύτερον, ἀπαριθμῶν τοὺς τίτλους τῶν κεφαλαίων διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ κέντρον βάρους τοῦ βιβλίου: «Ἀντικεινικὴ νοοτροπία», «Ἀναξιοπιστος», «Ἐνοχος λοιπὸν», «Νομοθετικὸς λαβύρινθος» [περὶ αὐτοῦ πλέον!], «Ἡ παράδοσις», «Παγκόσμιον τὸ πρόβλημα», «Ἡ ἑλληνικὴ εἰκὼν», «Ἀνάγκη ἀναπροσαρμογῆς», «Τεράστιον ἱστορικὸν ἔργον», «Αἰρίζεται τῆς κακοδομίας», «Τὸ ρωσφετ», «Ἡ ἐξάρτησις ἀπὸ τὴν πολιτικῆν», «Ἡ γραφειοκρατία».

Σταυροῦσθ' ἰμόν:

«...ἴστεροτοῦ, ὀλονέν καὶ περισσότερον, ὁ μηχανισμὸς τῆς γραφειοκρατίας. Ὁ πολυλοπὸς αὐτῆς ἡπλοτοῦ μὲ σταθερὰς ἐπεκτατικὴν δύναμιν. Καὶ περιέφυγγε μὴ προτοσαν παραλυτικὴν δύναμιν ὀλόκληρον τὸ σύστημα τῆς Διοικήσεως...»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς παραθέτει ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ διήγημα Ὁ κῆριος Τημητάρχης τοῦ Ζαχαρία Παπαντωνίου:

«...Ὁ κ. Τημητάρχης μαινοῖνται στὸ γραφεῖο τὸν βῆκε μέσα τὸν λαμπρὸ ἥλιον νὰ τὸν κρατῆται εἰς ἀναφορῆς, τίς ὑπογραφεὶς καὶ τίς ἀναβολῆς... Τρέμου τὴν ὑπογραφήν του. Ὁ τελευταῖος γραφιαὶς τῆς ἐπαρχίας τὸν νοιθεῖ. Οἱ πῶ δυνατόι τοῦ πολυτελομένου ἔχου τὴν ἀνάγκη του καὶ τὸν κολεκτοῦμεν. Ὁ Ὑπουργὸς ὁ ἴδιος εἶναι μελαστόλακτος μαζὶ τὸ ἅπ τὸν φόβον μπῆτος τοῦ καταφέρει καμμιὰ σιγανὴ γραφειοκρατικὴ μαχαίρια, τέτοιος ποὺ εἶναι, ἠνευος σάν βαθὺ ποτάμι, ἄμυλτος σάν πηγάδι, κῆτοχος τῆς Ὑπηρεσίας, μοναδικὸς γὰ λῦσις καὶ περιπλοκές... Οἱ ἄκελοι. Νὰ τὸς ἀνοίγῃ! Νὰ τὸς διαβάξῃ!... νὰ περιμένουν τὸ νῆμα του... Ἀπειρε ὑποθέσεις νὰ σταματοῦν ἐκεῖ καὶ νὰ ὀριζοῦμεν ἀργά, σάν τὰ φροῦτα στὸν ἥλιον... Ἡ εὐτυχία τῆς ἀναβολῆς...»

«Ὁ ἥλιος χυθῶνα τόσο ἠδονικά στους φακελούς καὶ στοὺς κώδικας, ποὺ ὁ Τημητάρχης ἐνοῖσσε νὰ τὸν κυριεῖαι ἀκράτητο συναίσθημα παντοδυναμίας. Ἐκεῖνο τὸ πρῶτ' ἐπώρησε κάποιον γελοῖον, ἀποφάσισε τὴν στασιμότητα τοῦ Κουτσοπέτρον, ἐματῶισσε δύο χρήσιμα ἕγγρα ὀδοποιίας, εἰς «βῶδον» τὸν κλητῆρα, ἔβρισε ἕνα γραφεῖο, καί, ὅταν πῆγε γὰ εἰρήσῃν στὸν Ὑπουργὸ, ὁ ἀναποδογῆρισε δύο σπουδαῖατα νομοσχέδια, ποὺ εἶχε σχεδίασει, ἐπειδὴ τὸν τρώμαξε μὲ τὴν χρονολογία, τὰ ἄθρα καὶ τὰ νοῦμερα, ποὺ

ἐβγαλε μέσα ἀπὸ τὰ χίλια συρταράκια τῆς μνήμης του. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἐνοῖσσε τόσο πολὺ πὼς εἶναι ἀπαράτητος». Συνεχίζῃ ἀπαριθμῶν τίτλους κεφαλαίων: «Γραφειοκρατικὴ τυραννία», «Ὁ συγκενωροτισμο», «Διὰ τὸν ἐντυπώσεως», «Ἡ Ἐβκόλος Ἄσπερ», «Αἱ συμβολεῖται καὶ ἐπιτροπαί», «Ἡ διαδικασίαι» [μία παρένθεσις: ὁ σκοπὸς ἀμῶνζει τὰ μέσα, ἐρ' ὅσον, ὅμως, τὰ μέσα δὲν σπῆλῶνον τὸν σκοπὸν: αὐτὸ εἶναι τὸ πῆρες διάγραμμα γνωστοῦ τάγματος τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας: ἡ ἀπέραντη ὅμως διαδικασίαι (μέσον) σπῆλῶνει τὸν σκοπὸν (εὐρυθμὸς λειτουργία τοῦ Κράτους) διότι ἐν ὀνόματι τῆς (τῆς διαδικασίας) ταλαιπωροῦνται τὸσον οἱ πολῆται ὅσον καὶ τὸ Κράτος], «Ἡ πολυνοῦσις», «Οἱ ἐπιστιμωμε», «Ἡ ἀναδιοργάνωσις», «Παρεξήγησις τοῦ μύχου», «Ὁ Τσῶρτσιλ ἐξηγή», «Πραγματικὴ εἰσβολή», «Αἱ ἀρμοδιότητες», «Ἀνάγκη συντονισμοῦ», «Νέοι στόχοι, νέες ἐπιπέδες».

Ἐνῆ ἀκόμη αὐτοῦτον τίτλων τοῦ βιβλίου ἐπιτρέπαται νὰ παραθέσω:

«Ὁ Τσῶρτσιλ... ἐδίδακεν ὅτι ἡ ἐργασία γραφείου δὲν εἶναι ἐργασία ἀποθήρασις. Καὶ συνεπὸς δὲν ἐνδιαφερόνον οἱ ἄρες ἀλλὰ τὸ ἔργον. Φυσικὰ, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὑπάρχου καὶ λόγοι συντρέχοντες εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς ἐργασίας. Ἀλλὰ... καὶ δὲν εἶναι, ἐπίσης, ἐπιτετραμμένον τὸ κριτήριον [τοῦ χρόνου] διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν του καὶ ἐντέθεν διὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ ὀδιστικὴν ὑπηρεσίαν του πρὸς τὸν πολίτην, νὰ ἐγκτεται μόνον εἰς τὴν διάρκειαν καθηλῶσεως του εἰς τὸ γραφεῖον... Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως βαπτικὴ εἶναι ἡ τοιάτη μορφή ἐργασίας. Ὅδηγεῖ εἰς μαρμαρὸν νυχιῆς καὶ εἰς ἐξασθένειαν βιολογικὴν. Καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις ἀποβαίνει πολλὰ πῆ...»

Ἡ μελέτῃ τοῦ κ. Μιχάλου διακατέχεται ἀπὸ δύο ἀρχάς: ἡ μία ἐκφράζεται ρητῶς, εἶναι ἡ πρῶτῃ πρότασις τοῦ προλόγου, «Ἡ διοικητικὴ μεταρρυθμισίς, μὲ λογικὴν ἀξιολόγησιν, προβαδίζει πῆσις ἐθνικῆς ἀναπτύξεως», ἡ δευτέρα ἀρχὴ εἶναι τὸ ἑλληνικὸν ρητόν: «Ὅκ ἐν τῷ πολῶ τὸ εὐ ἀλλὰ ἐν τῷ εὐ τὸ πολῶ».

Μία διαπίστωσις καὶ μία εὐχή, ἀντὶ συγγραρητῆρον πρὸς τὸν συγγραφέα: Μέσος καὶ τῶς σελίδας τοῦ βιβλίου εὐρίσκει κανεὶς πολλὰς ἐμπειρίας, προσωπικὰ καὶ γνωστῶν τὸν προσώπων. Αὐτὴ ἡ διαπίστωσις. Αὐπρᾶ. Καὶ ἡ εὐχή, τὴν ὁποίαν μοιραζόμεθα μὴ τὸν συγγραφέα πολλοὶ Ἑλληνας: νὰ παραμείνῃ ἰστορία ἡ περιγραφομένη εἰς τὴν Διοίκησην κατὰστασις. Τότε ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου δὴ ἔχη ἐπιτελεθῇ. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὸ βιβλίου σκοπὸς.

Γ. Θ. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ

Ἀφορμὴν εἰς τὴν πρόθεσιν συνοπτικῆς παρουσιάσεως τῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν ἔδωκεν ἡ μελέτῃ τῆς βιβλιογραφίας εἰς τὰ πλαίσια ἐρεῖνης ἡ ὁποῖα διεξάγεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον Κοινο-

νικὸν Ἑρευνῶν με θέμα «Ἐγκληματικότης ἀνηλίκων».

Τὰ βιβλία αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς ἐρεῦνας καὶ θεωρίας ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, εἰς τὴν μελέτην καὶ κριτικὴν τῶν περιεχομένων τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν τῶν ἐρευνῶν, εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μεθόδων μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν σωφρονιστικῶν καὶ θεραπευτικῶν καταστημάτων εἰς τὰ ὅποια οἱ ἀνήλικοι αὐτοὶ προσάγονται.

Juvenile Offenders before the Courts, ὑπὸ Max Grünhut, Oxford Clarendon Press, 1956.

Λειτουργία τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ. Τρόπος μεταχειρίσεως τῶν προσαγομένων εἰς δικαστήρια ἀνηλίκων κατὰ ἀδικήματα, φύλον, ἡλικίαν καὶ περιοχὴν κατὰ τὴν προπολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον. Ἀποτελεσματικότης τῶν λαμβανόμενων ὑπὲρ τῶν ἀνηλίκων σωφρονιστικῶν ἢ θεραπευτικῶν μέτρων. Κριτικὴ τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν καὶ συσχέτισις αὐτῶν μετὰ τὴν κοινωνικὴν δομὴν ἐκάστης περιοχῆς, τὰς στάσεις τῶν κατοικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας.

The Young Delinquent, ὑπὸ Sir Cyril Burt, University of London Press.

Μελέτη 197 περιπτώσεων ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν (123 ἀγοριῶν, 74 κοριθίσσων) εἰς περίοδον 10 ἐτῶν. Χρησιμοποίησις ομάδος ἐλέγχου ἐκ 450 μαθητῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως μετὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐγκληματίαν.

Μέθοδος: Διερεύνησις τῆς κληρονομικότητος, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οικογενειακοῦ περιβάλλοντος, τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, τῶν ἐννοιαφορῶντων, συνηθειῶν, ἰκανοτήτων καὶ συναισθημάτων τῶν νέων τῶν δύο ομάδων διὰ τὴν ἐξερεύρησιν τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος.

Πόρισμα: Πολλὰπλᾶ τὰ αἷτια τῆς ἐγκληματικότητος. Ἐκ τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος, οἱ τοῦ οικογενειακοῦ εὐρέθησαν πολὺ σπουδαιότεροι αὐτῶν τοῦ ἐξωοικογενειακοῦ. Ἡ οικονομικὴ κατάστασις τῆς οικογενείας ἐνεφανίσθη ὀλιγώτερον ἀποφασιστικὴ διὰ τὴν ἐγκληματικότητα συγκρινομένη μετὰ τὴν ἡθικὴν ὑπόστασιν τῆς οικογενείας καὶ τὴν ἐλλειψὴν πειθαργίας. Αἱ φυσικαὶ ἀνομαλίας παρουσιάζονται ὀλιγώτερον σημαντικαί διὰ τὴν ἐγκληματικότητα (κατὰ 50% περίπου) τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τῶν ἀνηλίκων.

Young Offenders, ὑπὸ A.M. Carr-Saunders, Hermann Mannheim, E. C. Rhodes, Cambridge University Press, 1942.

Περὶ τῆς τῶν κυριωτέρων ἐρευνῶν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν αἰτίων τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος. Περιεχομένων τῶν στατιστικῶν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων εἰς Ἀγγλίαν. Μελέτη τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οικογενειακοῦ περιβάλλοντος 1.000 νέων τοῦ Λονδίνου καὶ ἰσαριθμῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας, προσαχθέντων εἰς δικαστήρια ἀνηλίκων τὸ ἔτος 1938. Χρησιμοποίησις ομάδος ἐλέγχου ἀποτελουμένην ἀπὸ νέους τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ σχολείου μετὰ τῶν ἐγκληματιῶν.

Πόρισμα: Σχέσις μεταξὺ ἐγκληματικότητος καὶ ἀνομήλου οικογενειακοῦ περιβάλλοντος, ἦτοι (1) ἀπουσία ἐνὸς ἐκ τῶν γονέων, (2) προστρῖβα γονέων, (3) πολὺ ἀσπηρὰ ἢ πολὺ ἐπιεικῆς στάσις γονέων πρὸς τὸν ἀνήλικον, (4) παρουσία ἄλλων ἐγκληματιῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν, κτλ.

Unraveling Juvenile Delinquency, ὑπὸ Sheldon and Eleanor Glueck, Harvard University Press, 1950.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΕΡΕΥΝΩΝ

Revue de Recherches Sociales

Τριμηνιαία ἔκδοσις
τοῦ Ἔθνικοῦ Κέντρου
Κοινωνικῶν Ἑρευνῶν

*

Ἔτος πρῶτον. Τεύχος 4ον & 5ον
Ἀπρίλιος - Σεπτέμβριος 1970

Διευθυντὴς ὑπεύθυνος κατὰ νόμον
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ
Καραοῤῥ-Δημητρίου 26, Φιλοθέη
ὑπεύθυνος ἑλης Σ. Παρασκευά-Σακκά

ὑπεύθυνος τυπογραφείου Π. Ραυτοπούλου
*Ἀστρους 142, Κολωνός

στοιχειοθεσία-ἐκτύπσις ΠΑΤΡΙΣ
ἐκτύπσις: μονοτυπία: Α. Μπαρλαούρας,
Κ. Οικονομίδου, στοιχειοθεσία: Σπ.
Ρίζος, Χρ. Γκοῦμας, ἐκτύπσις: Α. Κου-
κούλας, βιβλιοδεσία: Ἀργ. Ταζιάρης

ἐπιμέλεια ἔκδοσεως
Ἐγκλησια Ἐνημερώσεως ΕΚΚΕ

*

ΤΙΜΗ ΔΙΠΛΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 40
Single copies of this issue \$ 5
συνδρομὰ ἑσωτερικῶν (4 τεύχη):
διὰ ἰδιώτας δρχ. 80,
διὰ σπουδαστὰς δρχ. 40,
διὰ νομικὰ πρόσωπα, τραπέζας,
ὄργανισμοὺς δρχ. 150,
συνδρομὴ ἑξωτερικῶν (4 τεύχη): \$ 8

Κλασικὴ μελέτη 500 ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν καὶ 500 νομοταγῶν νέων τῆς αὐτῆς ἡλικίας, πνευματικῆς ἰκανότητος, ἔθνοφυλετικῆς καταγωγῆς καὶ οικονομικῆς καταστάσεως μετὰ σκοπὸν (α) τὸν ἐντοπισμὸν τῶν διαφορῶν μεταξὺ ἐγκληματιῶν καὶ μὴ καὶ (β) τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἰσχύος παραγόντων γενικῶς παραδοσθέντων ὡς ἐγκληματογόνων.

Μέθοδος: Ἰατρικὴ καὶ ψυχιατρικὴ ἐξέτασις τῶν νέων ὡς καὶ μελέτη τῆς οικογενειακῆς καὶ ἰδιωτικῆς τῶν ζωῆς, σχολικῆς ἐπιδόσεως, σωματικῆς διαπλάσεως, εὐφροίας καὶ προσωπικότητος.

Πόρισμα: Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς νομοταγεῖς, χαρακτηρίζονται: (1) ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς διαπλάσεως ὡς μεσομορφικοῦ τύπου (μυῖαι, ἐξωστρεφεῖς, μαχητικοὶ καὶ συχνὰ σαδιστικοί), (2) ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιοσυγκρασίας, ἐνεργητικοί, ἀνίσχυοι, ἐνστικτώδεις, ἐξωστρεφεῖς, μαχητικοὶ καὶ συχνὰ σαδιστικοί, (3) ἀπὸ ἀπόψεως στάσεων, ἑθνηρικῆς, μνησικακοί, φιλοπόποτοι, ἀπειθῆσται, πεισιμονες, ἀνυπότακτοι εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐχθροὶ τῆς συμβατικότητος, (4) ψυχολογικῶς εἰς ἄμεσον καὶ συγκεκριμένην παρά συμβολικὴν πνευματικὴν ἔκφρασιν καὶ ὀλιγώτερον μεθοδικὸν χειρισμὸν τῶν προβλημάτων, (5) τοῦ οικογενειακοῦ τῶν περιβάλλοντων εἶναι (α) μάλλον ἀσταθεῖς, (β) χαμηλῆς ἠθικῆς στάθμης, (γ) οἱ γονεῖς τῶν δὲν δεῖκνουν ἐπαρκῆ στοργὴν καὶ κατανόησιν πρὸς αὐτοὺς.

The Young Delinquent in his Social Setting, ὑπὸ Thomas Ferguson, Oxford University Press, 1952.

Μελέτη περιπτώσεων νεανικῆς ἐγκληματικότητος ἐμφανιζομένη εἰς 3 ομάδας νέων: (1) 1.349 ἀγοριῶν τὰ ὅποια δέκονταν τὴν φοίτησιν εἰς τὰ σχολεῖον εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν, (2) 489 σωματικῶς ἀναπτύχον νέων καὶ (3) 351 πνευματικῶς καθυστερημένων νέων. Συσχέτισις τῆς ἐμφανιζομένης μεταξὺ τῶν ἀνηλίκων αὐτῶν ἐγκληματικότητος, μετὰ τὴν ἰσχύος παραγόντων, ἦτοι οἰκιακῆς συνθηκῆς, οικογενειακῆν καταστάσιν, σχολικῆν ἐπίδοσιν, ἐξωσχολικὴν ἐργασίαν, φυσικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνηλίκων, κτλ. Σύγκριστις παραγόντων τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ταξινόμησις αὐτῶν κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος.

Πόρισμα: (1) Ἐκ τῆς πρώτης ομάδος τῶν ἀγοριῶν ἐκείνοι μετὰ τὴν χαμηλότεραν σχολικὴν ἐπίδοσιν ἐνεφανίσθησαν περισσότερο ὡς ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι. Αὐτὸ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐξερεύσεως ἰκανοποιητικῆς ἐργασίας καὶ παραμονῆς εἰς αὐτὴν. (2) Ἡ παρουσία ἄλλων ἐγκληματιῶν εἰς τὸ ἄμεσον περιβάλλον τοῦ ἀνηλίκου καὶ ἡ παρουσία ἐνὸς κακοῦ γονέως ἐνεφανίσθησαν ὡς σημαντικαὶ παράγοντες. (3) Μεταξὺ τῶν πνευματικῶς καθυστερημένων νέων τὸ ποσοστὸν ἐγκληματικότητος καὶ ὑποτροπῆς ἐνεφανίσθη μεγαλύτερον.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΡΡΕ